

[Stinus.]

processen. Dette er jo også i god overensstemmelse med, hvad et folketingsflertal for nylig gav udtryk for i betænkningen i forbindelse med ændringen af lov om internationalt udviklingssamarbejde.

Udenrigsministeren havde i sin tale her i dag nogle bitre bemærkninger i anledning af det mislykkede forsøg på at etablere en fællesnordisk bistandsindsats i Mozambique. Kritikken var specielt rettet mod Sverige. Vi deler udenrigsministerens beklagelse, både over, at det viser sig umuligt at etablere det brede nordiske samarbejde, som både Finland, Norge og Danmark ønskede, og over, at det igen er Sverige, som i samarbejdet med udviklingslandene ønsker at gå sine egne veje. Vi oplevede i flere tilfælde det samme på FN's sidste generalforsamling. Vi håber, at dette svenske ønske om enegang er noget forbigående, og opfordrer stærkt udenrigsministeren til fortsat på alle områder, hvor det er muligt, at samarbejde om bistandspolitikken med de øvrige nordiske lande.

Lad mig endelig sige om bistanden til befolkningerne i det sydlige Afrika, at det radikale venstre fuldt og helt slutter op bag den af regeringen førte politik på dette område. Vi glæder os over EF's nye Afrikapolitik, den klare udtalelse om det rhodesiske og namibianske folks ret til selvbestemmelse og fordømmelsen af Sydafrikas apartheidpolitik. Denne EF's Afrikapolitik indebærer muligheder både for en forstærket EF-bistandsindsats over for de undertrykte befolkningsgrupper i det sydlige Afrika og for et egentligt politisk EF-pres mod de hvide mindretalsregeringer i Rhodesia og Sydafrika. Vi kan kun opfordre regeringen til at skubbe på i så henseende.

Hr. Steen Folkes dagsordensforslag opfatter vi som en tom demonstration. Det er hverken udviklingslandenes eller disse landes befolkningers interesser, der udtrykkes i dette forslag, og det radikale venstre vil derfor stemme imod forslaget.

Lembourn (KF):

Jeg vil gerne takke minsiteren for de positive svar, jeg har fået, og jeg er også enig med ministere deri, at man vel kan sige det gode om hr. Steen Folkes dagsordensforslag,

at det er så oplagt urimeligt, at man ikke er i tvivl om, at man skal stemme imod det.

Kristine Heitberg (SF):

Jeg vil først og fremmest takke udenrigsministeren for, at han dog vil prøve at gøre noget ved de u-landsfrivillige. Jeg er også glad for oplysningen om, at en også af mig så respekteret forsker som professor Knud Erik Svendsen er blevet leder af udviklingsforskningen i Danmark. Jeg håber blot, at han må få sådanne fast ansatte og gode medhjælpere, at han ikke skal føle sig noget forladt på denne post; jeg håber, at der også ligger det i udenrigsministerens svar, at der vil blive sørget for en sådan støtte.

Hvad angår svenskerne og det nordiske u-landssamarbejde, specielt Mozambique-projektet, er det meget muligt, at man oplever det, som om det var svenskerne, der gjorde sig ud til bens, men på den anden side kan man også sige, at der da er grænser for, hvad man fra dansk side som medlem af EF kan byde svenskerne i retning af samarbejde. Jeg tror i og for sig, at det er vort medlemskab af EF, der har været med til at skubbe Sverige ud af det nordiske samarbejde på det punkt, som også jeg meget gerne så reableret; også til styrkelse af Danmarks u-landspolitik ville et nordisk samarbejde være af stor positiv betydning.

Hr. Steen Folkes dagsordensforslag indeholder i og for sig enkelte punkter, som vi kan tilslutte os fuldt ud, f. eks. det punkt, der drejer sig om afbinding af statslånene, og det, der drejer sig om nedlæggelse af kaffefonden — vi har da også været ret ene om at stemme for disse punkter under behandlingen af loven om udviklingssamarbejde — men på den anden side forekommer det mig, at de øvrige punkter i hr. Steen Folkes dagsordensforslag er noget vidtløftige i forhold til den barske realitet. Hvis vi skal bære en bistandshjælp igennem, der skal være til fordel for de befolkninger i u-landene, der er dårligst stillet og er fattigst, kan det ikke nytte noget, at vi stiller os i en alt for fjern og urealistisk position. Til gengæld må vi prøve at styre den udvikling, der er tale om, vi må prøve at styre de investeringsgarantier og de repræsentationsmuligheder, erhvervslivet har inden for bistanden, på en sådan måde, at den mest gunstige virkning